

Metodologie právní vědy II.

Kurz Metodologie právní vědy I. byl zaměřen obecně. Směřoval k právní vědě, jejímu obsahu, předmětu či vůbec skutečnosti, zda o právní vědě můžeme uvažovat. Jednu z reflexí tohoto bodu nabízí například úvaha, zda je právní věda spíše vědou nebo spíše uměním (například v pojetí Jeremy Benthamu či Johna Stuarta Milla).

Kurz Metodologie právní vědy II. se zaměří na část právní vědy, která obvykle s vědou již spojována bývá (pokud akceptujeme, že sociální vědy jsou skutečně vědy). Zaměří se na tzv. **empirickou právní vědu** – někdy reprezentovanou hnutím *Empirical Legal Studies*. V tomto metodologickém směru – na rozdíl od klasického doktrinárního přístupu – se setkáme s multiparadigmatickými přístupy kombinujícími právo a ekonomii, antropologii, sociologii, psychologii a podobně. Pochopitelně v metodologické rovině. Je rovněž možné setkat se zde jak s kvalitativními tak kvantitativními metodami. Jedním z účelů tohoto metodologického směru je nabídnout data. Tedy obraz skutečného fungování práva a jeho reálné podoby ve společnosti, případně nabídnout exaktní metody právního usuzování. Aniž by výsledky byly zkrusleny možným (a bohužel častým) arbitrárním usuzováním patrným v klasickém doktrinárním přístupu.

Výstupem kurzu Metodologie právní vědy II. je seminární práce (opět v rozsahu 10 stran), která se týká vybraného směru empirické právní metodologie, včetně ekonomické právní teorie, právně-antropologických studií, sociologicko-právních směrů atp. Práce by měla vystihnout tento způsob uvažování o právu a v právu a nabídnout jeho silné a slabé stránky. Je vhodné, avšak nikoli nutné, spojit tuto seminární práci s metodami použitými ve vaší disertační práci. Pochopitelně s vědomím, že ne všechny práce jsou takto orientovány. V tom případě se seminární práce samozřejmě obejde bez toho.

Práce by dále měla nabídnout možná východiska zvoleného empirického metodologického směru, a také možnosti jeho využití. Lze tedy pro potřeby seminární práce využít antropologické, sociologické, ekonomické a další přístupy v právu. Ovšem vždy s tím, že je nezbytné tento přístup vztáhnout k právu a k právní vědě. A také určit, jaké okruhy otázek lze tímto způsobem zodpovědět.

Problémem tohoto metodologického přístupu je absence ucelené metodologie podávané v konzistentní formě (například v podobě učebnic). Vzhledem k tomu, že se jedná o praktické postupy, jejich dílčí aspekty se dají nalézt nejčastěji v jednotlivých studiích, které detailně probírají použitou metodu, bez toho, že by se pokoušeli o zobecnění příslušných postupů. Proto je nutné vyjít spíše z těchto dílčích studií, případně ze shrnujících pojednání ve velkém množství sborníků s tím spojených. Mohu také doporučit pohlédnout do některého z časopisů spojených s *Empirical legal studies*. Např. [Journal of Empirical Legal Studies](http://onlinelibrary.wiley.com/journal/10.1111/(ISSN)1740-1461) ([http://onlinelibrary.wiley.com/journal/10.1111/\(ISSN\)1740-1461](http://onlinelibrary.wiley.com/journal/10.1111/(ISSN)1740-1461)).

I v kurzu Metodologie právní vědy II, platí, že práci je nutné **obhájit** – tj. přednést základní rysy práce a vysvětlit základní pojmy a východiska. Termín této obhajoby se samozřejmě přizpůsobí konkrétním časovým možnostem. Pro obhajobu je však nezbytné, aby práce byla odevzdána alespoň týden před ní a tak, aby hodnocení mohlo být zadáno před koncem semestru.